

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ที่จะใช้แนวทางสมานฉันท์ของ คณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ (กอส.) ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

การวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยศึกษาจาก เอกสารคำสัมภาษณ์ คำปราศรัย สุนทรพจน์ แถลงการณ์ มาประกอบการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงพรรณนา สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่าปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่ได้ก่อตัวมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้มีปัจจัยในหลายด้านที่ก่อให้เกิดปัญหา เช่น ความขัดแย้งทางประวัติศาสตร์ ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ความเป็นอัตลักษณ์ของประชาชน ปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐ กับประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งปัญหาความไม่สงบนี้ได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน แนวทางการแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแนวทางสมานฉันท์นั้น เป็นแนวทางที่แม้จะไม่เห็นผลทันทีแต่จะเกิดผลดีในระยะยาว

ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับทั่วไปในสากลโลก ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาคความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามแนวทางสมานฉันท์ของคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ น่าที่จะเป็นแนวทางไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาคได้ หรืออย่างน้อยก็น่าที่จะลดความรุนแรงของปัญหาที่เกิดขึ้นได้บ้าง ทั้งนี้เนื่องจากเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาคที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ อย่างไรก็ตามแนวทางการแก้ไขปัญหาคดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการระยะยาว อีกทั้งการแก้ไขปัญหาคจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความพร้อมและความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนิน

ข้อเสนอแนะ

1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แนวทางนโยบายจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับ การบริหารจัดการ และความเป็นผู้นำที่เป็นแบบอย่างของนายกรัฐมนตรี
2. ควรเร่งรณรงค์ต่อสังคมให้เกิดความตระหนักเห็นคุณค่าของสังคม ที่มีความแตกต่างของเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งยอมรับความแตกต่างของสังคม ร่วมกัน
3. เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ และประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม เสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของคนในพื้นที่ กำหนดนโยบาย ที่จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่
4. เน้นกระบวนการที่จะทำให้ประชาชนในพื้นที่และในประเทศได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ความจำเป็น และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น จากการใช้นโยบายสันติวิธีในการแก้ไขปัญหาค ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการยอมรับของสังคมมากขึ้นและก่อให้เกิดความร่วมมือของสังคมต่อแนวทางดังกล่าวทำให้การแก้ปัญหาคมีประสิทธิภาพมากขึ้น

This thesis investigates the possibility of applying methods of peaceful resolution in dealing with the escalating violence in Thailand's three southern border provinces through the reconciliation efforts of the National Reconciliation Commission (NRC).

The investigation utilizes a qualitative methodology by virtue of analyzing previous research findings, interviews, speeches, dialogues and announcements. Investigation shows that the problems in the three southern provinces have been growing for years. There are many factors in this growth, including the historical record of conflict, differences in race, religion and culture, the expression of identity on the part of the local populace, poverty,

drugs and conflict between government officers and local residents. These problems have recently been exacerbated by continuous violence. The resolution of the violence through reconciliation is a long-term measure, thereby precluding a solution in the near future. Nonetheless, resolution techniques are highly regarded on a global scale.

From the perspective of the researcher, the resolution of the violence in the three southern provinces can be brought about by means of the activities of the National Reconciliation Commissions (NRC). The NRC would deploy successful problem solving techniques, the upshot of which would at least be a gradual decline in violence. Such a reconciliation process appears practical even if it would be a long-term effort requiring eager participation and cooperation by all concerned parties.

Recommendations:

1. The success of strategies and policies will depend on the management and leadership of prime ministers.
2. A campaign should be quickly instituted such that all of society is made aware of how different races, religions and cultures express social values. If reconciliation ensues, the effects of the conflict between global capitalism and Islam can be minimized.
3. There should be a focus on participation of organizations and citizens in the area in the reconciliation process. This would give them an opportunity to participate in the process of decision making concerning policies which have decisive effects on their daily lives.

4. There should also be a focus on local expressions of perceived needs, matters deemed important and forces impinging on the lives of residents when efforts at resolution are made in view of the expression of retrograde actions in violation of the principles of reconciliation. Such attempts would bring acceptance and cooperation in their wake and in the long run make efforts at reconciliation more effective.